

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—

Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti — Brzljavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Razpust »Slovanske Enote«.

Pilsen, 6. avgusta. »Pilsener Tagblatt«, glasilo bivšega nemškega ministra - krajana Schreinerja, poroča, da se »Slovanska Enota« razpusti še pred jesenskim zasedanjem državnega zbora. V krogih »Slovanske Enote« se seveda o tem ničesar ne ve. Zato je smatrati to vest le kot srčno željo nacionalnih Nemcev, ki se jim pa tako hitro še ne izpolni.

Položaj na Hrvaškem.

Zagreb, 6. avgusta. V včerajšnji konferenci hrvaške stranke prava se je po dokončani debati na večer sprejela naslednja resolucija in sicer enoglasno: »Saborski klub hrvaške stranke prava je sklenil soglasno, naj se pozovejo vse ostale stranke in posamezniki srbsko - hrvaške koalicije, da stopijo v dogovor v svrhu združenja vseh hrvaških elementov v eno samo stranko na podlagi programa, ki se ima sporazumno določiti. Ta stranka bodi v soglasju s srbsko samostalno stranko in naj še nadalje zložno deluje v koaliciji.

Budimpešta, 6. avgusta. Ogrski korespondenčni biro javlja iz Zagreba, da je ban dr. Tomašić s sklepom pravašev popolnoma zadovoljen. Pričakovati se sme, da pride skoraj do ustanovitve enotne vladne stranke. Volitve se razpišejo kmalu.

Konfiscirani »Čas«.

Praga, 6. avgusta. Včerajšnji »Čas« je bil konfisciran radi članka, v katerem kritikuje uvedbo strelnih vaj na avstrijskih srednjih šolah. Svetovni kongres za verski napredek.

Berolin, 6. avgusta. Včeraj je bil tu otvorjen svetovni kongres za verski napredek. Udeležilo se ga je več kakor 1200 delegatov iz vseh krajev sveta. Prof. Masaryk je govoril na kongresu o protialkoholnem gibanju z estetičnega in moralnega stališča. Proti vsemu pričakovanju je poslal tudi pruski ortodoksni »Oberkirchenrat« na kongres svojega zastopnika.

Imenovanje nemških sodnikov na Češkem.

Praga, 6. avgusta. »Národní Listy« napadajo v včerajšnji številki vlado, ki namerava imenovati na čeških okrožnih in deželnih sodiščih celo vrsto nemških sodnikov za deželno sodne svetnike, tako da bo veliko število čeških sodnikov radi tega sedaj preteriranih.

Nove občinske volitve v Poštorni.

Postorna, 6. avgusta. Nova volitev občinskega sveta, ki je bil v pretečenem tednu razpuščen, se začne 26. septembra, ko bodo volili volilci četrtega razreda. Nemci upajo, izpremeniti način volitev s tem, da bodo volili samo trije razredi.

Sestanek ruskega carja z našim cesarjem.

Berolin, 6. avgusta. Kako se govori v tukajšnjih diplomatskih

krogih, se vrše dogovori zaradi sestanka ruskega carja z avstrijskim cesarjem, toda ti še niso za sedaj oficijelni. Če bi prišlo do zadovoljivih uspehov, potem se takoj podvzamejo vsi tozadevni diplomatski koraki. Tudi ni izključeno, da se bo o tej zadevi razpravljalo pri bodočem sestanku cesarja Viljema z ruskim carjem. Za slučaj, da se vladarja sestane, kar se tudi v Nemčiji pozdravlja s stališča zjamčenja miru, naj bi se ta sestanek vršil na povratku carja iz Nemčije.

Kako izzivajo nemški sodniki na Spodnjem Štajerju?

Kozje, 6. avgusta. Iz Ljutomera sem prestavljeni sodnik Dokstet govoril, kakor se nam zatrjuje iz verdostojnega vira, po gostilnah o »slovenskih psehi«. In pri sodnji je dal demonstrativno nasaditi plavice. S takimi junaškimi čini si upa izposlovati od pravosodnega ministra predstavljeno iz Kozjega. Mi bi ne imeli ničesar proti temu.

Zakaj Slovenci v Pesnici niso zmagali tudi v 1. razredu?

Maribor, 6. avgusta. Pri občinskih volitvah v Pesnici so zmagali Nemci z enim glasom večine (5 : 4). Do zmage jim je pomagala Južna železnica, ki je volila kakor povsod, tako tudi v Pesnici z Nemci in pa benediktinci, kateri imajo v Pesnici veleposestvo. Pater, ki je došel volit, je sicer obljubil jarminskemu dekanu, da voli s Slovenci, a je drugi dan le volil nemški. Južna železnica je dala pooblastilo nekemu višjemu uradniku iz Maribora, kateri pa je poslal volit drugega uradnika namesto sebe. Zaradi tega vložijo Slovenci ugovor. Slovenci pa naj v državnem zboru izvajajo proti Južni železnici primerne posledice.

Mirovni kongres zaključen.

Štokholm, 6. avgusta. 18. mirovni kongres je bil včeraj zaključen.

Italijansko narodno slavlje v Turinu.

Rim, 6. avgusta. 9. avgusta se vrši v Turinu velika slavnost v proslavo stoletnice rojstva italijanskega Bismarka Cavourja, kateri bodo prisostvovali kralj in ministri. Odkrij se Cavourjev spomenik. Ministrski predsednik Luzatti bo imel slavnostni govor.

Učitelji pomagajo pri ljudskem štetju.

Dunaj, 6. avgusta. Mestni svet dunajski je naprosil šolske oblasti, da dovoli pomagati ljudskim učiteljem pri štetju letošnjem štetju proti dnevnim dijetam po osem kron. V tem slučaju bodo dobili učitelji proste dneve.

Bojkotno gibanje proti mesarjem na Češkem.

Praga, 6. avgusta. Na vzhodnem Češkem se je pričelo bojkotno gibanje

nje proti mesarjem, ki so zopet podražili cene mesu.

Pozor pred pošiljanjem blaga grškim trgovcem.

Dunaj, 6. avgusta. Od poučene strani se zatrjuje, da je treba, ako se pošilja blago grškim trgovcem v Smirno, biti zelo previdnim in da naj se blago odpošlje le v tem slučaju, ako so se dotični trgovci v Smirni bodisi pismeno, bodisi brzojavno zavezali, da blago tudi sprejmejo.

Armadni inšpektor Potiorek v Trstu.

Trst, 6. avgusta. Armadni inšpektor fml. Potiorek je prišel včeraj v Trst. Popoldne si je ogledal deželno razstava v Kopru.

Prepovedan izlet »Narodne delavske organizacije v Trstu«.

Trst, 6. avgusta. Kakor znano, je nameravala prirediti »NDO.« v nedeljo, dne 7. t. m., izlet v Pulj. V ta namen je že najela velik parnik »Argentina« parobrodne družbe »Austro-Americana«. Od politične oblasti ni bilo nikakih ovir proti izletu. Tudi pristaniško poveljništvo v Pulju je dovolilo, da si smejo izletniki ogledati arzenal in je dalo v ta namen izletnikom celo dva parnika na razpolago. Ker so bili vsi koraki Italijanov pri politični oblasti, preprečiti ta izlet, brezuspešni, so se Italijani končno zatekli k vojni oblasti in so res dosegli, da je na večer 4. t. m. v zadnjem hipu bil ta izlet prepovedan. Včeraj se je vsled tega posebno odposlanstvo »NDO.« podalo do namestništva, da bi doseglo, da se prepoved razveljavi, toda vsi koraki so bili brezuspešni. Prepoved je bila izdana direktno od vojnega ministarstva. Posredovalo pa je pri prepovedi korno poveljstvo v Gradcu in pa pristaniški admiralitativ v Pulju. Italijani so namreč kleče prosili vojna oblastva, da so dosegli to prepoved. »NDO.« priredi radi te prepovedi v nedeljo v tržaškem »Narodnem domu« veliko protestno zborovanje.

Položaj na Španskem.

Madrid, 6. avgusta. Vlada namerava v jeseni, ko se zbornica sestane k zopetnemu zasedanju, tej predložiti cel material o pogajanjih med Vatikanom in Španjo, da s pomočjo tega dokaže, da je španska vlada pri tem vprašanju postopala popolnoma korektno in da je rimska kurija s svojim postopanjem zakrivila, da je prišlo do konfliktov.

Slavnosti v Cetinju.

Cetinje, 6. avgusta. Včeraj popoldne se je vršil na čast velikega vojvode meklenburškega tu dejeneur, katerega se je udeležila knežja rodbina, vsi ministri in visoki dostojanstveniki. Knez Nikita je napil gostu.

Kolera na Ruskem.

Petograd, 6. avgusta. Kolera se po vseh južnih ruskih pokrajinah nevarno razširja. Na tisoče ljudi je

že obolelo. Od teh jih navadno ena tretjina pomrje. Zlasti nevarna je kolera v premogokopih, kjer zahteva do polovice žrtev od obolenih.

Nesreča na železnici.

Pariz, 6. avgusta. V nekem vlaku je v prvem vozu eksplodiral zaboj z razstrelilnimi snovmi in začel goreti. Vneli so se tudi drugi vozovi. Več oseb je težko ranjenih, odnosno opečenih. Kakor dognano, se je vnel in razpočil zaboj z razstrelilnimi snovmi, ki je bil sprejet proti predpisom v voz.

Vročina v južni Italiji.

Rim, 6. avgusta. V Messini, znani radi strahovitih potresov, vlada velikanska vročina. Od mnogoštevilnih pod razvalinami pokopanih trupel se vsled tega razširja strahovit smrad. Bati se je, da ne izbruhne radi tega kuga.

Srbski socijalisti.

Belgrad, 6. avgusta. Socijalisti so priredili v Belgradu velik shod, ki je bil naraynost izborno obiskan. Na shodu se je ostro protestiralo proti postopanju policije, ker je en policist pred dvema dnevoma ubil brez pravega vzroka nekega delavca. V vojašnicah je bilo vojaštvo konsignirano.

Morilec dr. Crippen.

London, 6. avgusta. Londonska policija je dognala, da si je dr. Crippen nabavil pred nedavnim časom v neki londonski lekarni velike množine strupa. Domneva se, da je ta strup najbrže vporabil za usmrnitev svoje žene.

London, 6. avgusta. Miss Le Neve je brzojavila iz Kvebeka svoj mater: Niti mislila, niti slutila nisem, kaj je, dokler me ni zadel ta težak udarec. Splošno se zatrjuje, da Miss Le Neve res ni v nikaki zvezi z umorom samim, in da sploh ni vedela ničesar o dr. Crippenovem zločinu. Dr. Crippen je skrival pred njo vse časopise, ki je pisalo o odkritem zločinu, tako da ona ni vedela do zadnjega trenutka, ko je bila obnem z dr. Crippenom aretirana, da se je izročila zločinu.

London, 6. avgusta. V Londonu živeča sestra Miss Le Neve je dobila od te brzojavko, v kateri zagotavlja, da prav do zadnjega hipa, ko sta bila z dr. Crippenom aretirana, ni vedela ničesar o zločinu, ki ga je izvršil dr. Crippen nad svojo ženo. Miss Le Neve se nadeja, da se ji posreči dokazati to svojo trditev tudi pred oblastvom. Ako se ji to posreči, bo takoj izpuščena iz zapora. Miss Le Neve se namerava na to vrniti k svojim staršem.

London, 6. avgusta. Iz Kvebeka se poroča, da je dr. Crippen sprejel od svojih londonskih prijateljev brzojavno poročilo, v katerem mu sporočajo, da so nabrali med seboj denar za njegovega zagovornika.

Pometajte pred svojim pragom!

Boromejska enciklika straši sedaj po svetu, in kdor ima kaj dobrega okusa, mora priznati, da bi se tak pisava podala ljubljanskemu »Slovenču«, nikakor pa ne papežu v Rimu. Ali to je stvar papeža in njegovega državnega tajnika! Malo čudno bi pač bilo, če bi časih nekoliko ne pozabljala, ker sta vendar — katoliška duhovnika!

Ali ves ta vihar v boromejski encikliki je dokazal, da umejo nemški pastori še dokaj bolje zabavljati, kakor pa papežev državni tajnik. Dne 31. julija je bil ljudski shod v Mariboru, kjer bi radi boromejske enciklike pač lahko mirno spali! Nastopila sta dva evangelijska pastora, neki Mahnert in znani ljubljanski Hegemann. Kar sta ta dva človeka pri tisti priliki nametala na katoliško veroizpovedanje, torej na reči, ki jih čisto nič ne brigajo, to presega vse meje, to je živ dokaz za tisto brezmejno razuzdanost, ki je za časa Bienenrothovega vladanja podivjala vse avstrijsko Nemstvo. Če bi na Pruskem kdo na ta način blatil evangelijsko konfesijo, prišel bi v težko ječo. In če je Poljak, bi ga obsodili! Ali končno ni naša stvar, vtikati se v te reči. Le toliko bodi povedano, da Mahnert in Hegemann, kar se tiče vsakdanjosti nimata prav nobene pravice, boromejski encikliki kaj očitati!

Vzlic temu pa je mariborski shod za nas jako podučen. Nastopil je namreč nek dr. Ursin z Dunaja, in njegov govor je dobesedno citiran v »Grazer Tagblattu«, ki je, kakor znano, tudi glasilo ljubljanskega Nemstva. Dobesedno! In vendar niti Strnad v Gradcu, niti kak drug državni pravdnik ni ganil prsta. Omenjeni Ursin je končal svoj govor tako - le: »Die Deutschen können sich nur nationel retten, wenn sie Rom den Rücken kehren. Sie müssen nach Deutschland gravitieren und sagen: Österreich, wenn du gegen uns bist, so bist für uns gewesen!«

»Grazer Tagblatt« pristavlja: Der Redner ertete stürmischen Beifall. In mogoče je, da dopošlje gosp. Amschl gosp. Ursinu pismeno priznanje c. kr. višjega pravdnictva v Gradcu!

Položaj je torej tak: da paktira v Jeglavi policija z ustajniki, v Mariboru se pa javno, očitno in unter stürmischem Beifall oznanja nago in golo veleizdajstvo!

Taki so torej Nemci, katere je z velikim trudom vzgojil in izredil baron Bienenroth. Sedaj so mu že zrasli nad glavo, in kakor vse kaže, hočejo tudi avstrijski državi nad glavo zrasti!

Ne omenjamo vsega tega, da bi na zgoraj koga očrnil. To pripuščamo prijateljem pri »Slovenču«. Omenili smo to zadevo le radi znane nemške koterije v Ljubljani, ki pri notorični svoji praznoglavoosti, če kdo izmed nas le kihne proti mali Srbiji, ne ve drugega, nego nas denuncirati pred cesarskim prestolom. Klerikalni in nemški denuncijanti drug drugemu v čeva silijo, ter so v tem edini, da nas črnijo radi avstrijskega patriotizma, katerega imajo sami bore malo!

Nemškim denuncijantom kliče mo z dr. Mahnertom: »Kehret doch vor eurer eigenen Tür!«

—r.

V času zaplemb.

Včerajšnji list so nam zopet zaplenili, in sicer radi uvodnika »Dvojna mera«. Članek je bil popolnoma nedolžen, proti nikomur ni ščuval, nikogar ni napadal, a vendar ni našel milosti v očeh gospodov na Bleiweisovi cesti. Gospodje so ga zaplenili nemara zategadelj, ker se jim je jela vzbujati vest vzpričo uspele pisčeve primere o postopanju oblasti proti Nemcem v Jeglavi in proti Slovincem v Ljubljani. Zdi se, da se je jela izvajati tista konfiskacijska praksa, ki je bila v navadi po septembrskih dneh. Toda, kakor se takrat ni posrečilo udušiti svobodnega mnjenja, tako se tudi sedaj ne bo, in naj se baron Schwarz tudi postavi na glavo. Treba nam pač ni še posebe naglašati, da je zaplemba popolnoma protizakonita, zato se bomo tudi proti nji pritožili, v trdni nadi, da bo kompetentno sodišče o članku drugega mnjenja, kakor baron Schwarz.

Ekscelencia!

Z zaupne strani na Dunaju smo izvedeli, da bo kranjski deželni predsednik še ta mesec imenovan za **tajnega svetnika**, s čemer je spojen naslov ekscelencije. Kar pa je na stvari še najbolj zanimivo, je to, da so se za to odlikovanje najbolj zavzemali poslanci z dr. Susteršičem na čelu. Zakaj so to storili, to vedo sami najbolje. Hoteli so mu pač preskrbeti malo plačilo, da tako zvesto služi klerikalni stranki in da je tako slepo orodje v rokah klerikalnih kolovodij. Mi mu odlikovanja nismo prav nič nevoščljivi, nasprotno, privoščimo ga mu iz srca, saj vemo, da mi ne bomo imeli od tega nobene koristi, čežela kranjska pa nič škode. Eno pa bi baronu Schwarzu ob tej priliki želeli: da bi ga vsaj sedaj srečala pamet, ko je postal per nefas in po tujih zaslugah ekscelencia. Da bo naše stališče nasproti ekscelenci Schwarzu prav tako, kakršno je bilo nasproti bar. Schwarzu in plebejcu Schwarzu, se samo ob sebi razume.

Kaj se pripravlja?

V palači na Bleiweisovi cesti se nekaj pripravlja, kaj, to ve samo Schwarz in dve njegovi zaupni osebi — neki uradnik in njegova hčerka, ki je takorekoč privatna tajnica bodoče ekscelence. Ta uradnica je v zadnjem času od ranega jutra do poznega večera delala tako naporno, da je revica obolela tako opasno, da so jo morali takoj poslati na dopust. Na kaj se je nanašalo njeno delo, ne ve nihče za gotovo. Toliko pa se ve, da Schwarz zopet vidi strahove in se pripravlja na vse mogoče in nemogoče dogodke. Vse akte o teh pripravljanih delih je baje vodila ona uradnica. S temi pripravami v zvezi je baje tudi oni ukaz na orožništvo, o katerem smo včeraj govorili. Orožniki ne smejo iti na dopust, ker se jih bo tekom tega meseca poklicalo v Ljubljano. A zakaj? Kdo bi to vedel! Zaradi gasilskega shoda ne, zaradi slovanskega trgovskega shoda tudi ne! Morda zaradi velikosrbske propagande, ki se je baje vgnezdila v Ljubljani, vsaj v možganih »Slovenčevcev« tako silno, da je že v nevarnosti vsa država? Tudi ne! Za boga, za kaj so potem vse one priprave? Ali bi nam ne hotel tega povedati sam g. Schwarz?

Nemška kljubovalnost.

Kdor si sezida novo hišo v Ljubljani, je dolžan, pred svojo hišo napraviti pločnik ali trotoar. Ta določba velja enako za Slovence in Nemce, oziroma bi morala veljati, zakaj ljubljanski nemčurji se za oblastvene predpise brigajo toliko, kakor za lanski sneg. Gospoda dr. Vallentschag in Staudacher sta si zgradila novi vili, prvi v Šubičevi, drugi pa v Nunski ulici. Obe vili ste že pred leti bili dograjeni, toda predpisanih pločnikov pred njima še sedaj ni. Vprašamo, ali so predpisi glede pločnikov veljavni za vse, ali samo za Slovence? V slučaju, da so veljavni za vse, bi prosili slavni mestni magistrat, naj poskrbi, da bosta tudi dr. Vallentschag in Staudacher napravila pred svojima vilama pločnik, kakor je predpisano v stavbnem redu. Ako sta imela dovolj denarja za zgradbo vil, menimo, da bosta imela tudi tistih par kronic, ki so potrebne za napravo bornega trotoarja.

Čudno obnašanje nemških oficirjev.

Večkrat smo morali že gajati, da se nekateri oficirji vozijo po kolesu skozi zvezdo, drevo in po trotoarju. Včeraj ob pol 12. opoldne se je zopet zgodil tak slučaj in sicer na trotoarju pred hotelom »Union«. Nek nemški oficir je pridrvel na kolesu za neko damo, katero bi kmalu podrl. Dama je na glas zavpila, tako se je prestrašila tega neinteligentnega človeka. In namesto, da bi se oprostil, se ji je še prav nesramno

zarežal ter napravil neko čudno opazko. Če se že noče ravnati po veljavnih policijskih predpisih, naj vsaj respektira takt, katerega mora imeti vsak inteligenten človek napram damam — sicer je popolnoma navadna sirovina. Opozorjamo tudi, da ti ljudje principiialno nimajo predpisanih števil.

Skrivnostni sestanki ob Ljubljani.

Ljubljana, ob nji gosta drevesa, katerih vejevje sega malodane do tal. Semtertja gori kakor kresnica temna električna luč. Devet, deset je že zabrnela ura z bližnjega zvonika. V tem hipu je švignila izpod drevesa temna postava ter izginila za vrati bližnje hiše, za njo druga, tretja... Tiho in brez šuma se odpirajo vrata, da sprejmo pozne goste. Na oknih se za hip, za trenotek zablešči, potem pa zahreče težki, debeli zastori in tišina, globoka tišina zavlada vse naokoli... Pošten državljani, ki speje tu mimo, strme obstane, ko vidi švigati okrog te sumljive prikazni in rodoljubna skrb objame srce in pri sebi si misli: »Uh, zarotniki, anarhisti nemara, ali celo, križ božji — strašni srbski iredentisti!« Prekriža se hitro, pospeši korake in se trikrat z vsem strahom ozre, ako se morda ne plazi za njim kak anarhist z bombo ali celo iredentist z dolgim nožem v roki... Tam za okni, tam za zastori pa polje življenja, razkošno in nebrzdano, pije se s polnimi požirki slast, sladkost in strast iz žitja prekipajoče kupice. Oko človeško ni vidilo, uho ni slišalo, kar se nudi očem tam za okni, tam za zastori... Oko pa, ki bi naj videlo in uho, ki bi naj slišalo, ne vidi nič, ne sliši nič, hoj hoj!

Klerikalni tički na napredni veselici.

Dne 24. julija je bila v Strašnem dolu pri Matenji vasi ljudska veselica. Udeležilo se je je mnogo ljudi, med temi pa je bilo mnogo sumljivih postav, ki se jim je takoj na obrazu videlo, da ne spadajo na veselični prostor. Reditelji so nekaj teh elementov odgnali, vendar pa se je nekaterim posrečilo, da so se skrili med množico. Ko so videli, da so ušli paznim očem rediteljev in da se je že jelo mračiti, so takoj pričeli s svojim poslom. Posestniku Francetu Pavlovčiču so imaknili 37 kron, Karlu Černjaču so ukradli 3 steklenice likerja, žepno uro in verižico, vrtnarju Antonu Klemenču pa so pozumali 30 K 30 vin. Ukradenci so seveda kmalu opazili, da jim je izginil denar, in so takoj jeli zasledovati uzmoviče. Ni trajalo dolgo, pa so jih imeli. Bili so to: 19letni Peter Sales, Jožef Nemec in 54letni Ljudevit Lenarčič, dninar pa poklicu, vsi sami prepričani »krščansko-katoliški mladeniči«. Sprejeli so jih orožniki, ki so jih odvedli v Postojno, da jih

LISTEK.

Ljubezen za stavo.

Spisal Blaž Pohlin.

Šla sva na izprehod. Fani me je peljala v senčnat, gost smrekov gozd, kjer so udobne klopiče vabile k odpočitku. »Tukaj tako rada sedim,« je dejala moja prijateljica, »vsediva se na to - le klopico.«

»Ali pogosto zahajate sem?« sem vprašal.

»Da, posebno zvečer je prijetno tu, ko se stemni.«

»Pa vas ni nič strah tako pozno?« sem menil poredno.

»Saj ne pridem sama, s sestrice no ali bratranec se grem izprehajati,« je rekla in mi gledala zelo verno v oči.

Nasmehnil sem se pri teh besedah. Sestrice in bratranec igrajo namreč v ljubezenskem občevanju med moškim in žensko zelo vlogo vlogi in kakor iz svoje skušnje vena, da sem marsikako ljubico moral predstaviti kot sestrice, ker nisem hotel, da bi bilo vsakemu znano moje ožje razmerje z njo, ravno tako sem bil prepričan, da je bil Fani bratranec, kateri izmed njenih ljubčkov. Je to sicer že precej obrab-

ljena laž, na katero dandanes ne verjame nihče več rad, boljši je pa vendarle, kakor jasno pripoznati, da sem sedel z ljubico do desetih ali še dalj zvečer na samotni klopi in molil tam žalostni del rožnega venca za večerno molitev. Morda mi celo kdo tega ne bi hotel verjeti.

S Fani sva se usedla. Dekle je privilo krilo okrog sebe, da bi merna moč bila bolj vidna — dasi bi kolikršnakoli baharija v tem oziru izražala samo napuh in prešernost — s hrptom se pa naslonila na klopično naslonjalo, tako da se je napela bluz na prsni in da so tudi ta padla v oči. Uvidel sem, da je tudi tu mati narava zelo skoparila s svojim darilom. Žalibog, da vzvišeni namen moje prijateljice, da bi s tem svojim ravnanjem vzbudila v meni nagnenje do nje, ni napravil na meni tišega učinka, da bi občudoval njene skrite telesne čare! Sem namreč imel že prekrasne prilike, da sem opazoval na Evinih hčerkah vse lepše in čednejše omenjene oblike, zato me Fani s svojim stezanjem in nape-njanjem ni spravila prav nič iz ravnotežja. Nobena žilica se vsled tega ni razburila v meni, dasi sem sicer pazno motril vse gibe na svojem ljubem idealu.

Začel se je pogovor, dolgočasen, pust in suhoparen, kakor sploh z žen-

skami, ki nimajo nobenega duha. Fani je klepetala, kot bi že teden dni ne bila gibal jezik. Pravila mi je, da je stara »že« 18 let, da je imela že silno ženimov na ponudbo, a da se nobenemu ni hotela oddati, ker ji ni bil nobeden simptomatičen (hotela je zopet reči: simpatičen, pa se ji je zareklo!) Jaz sem pa takoj prvokrat, ko me je videla pred štirimi tedni, napravil najboljši vtisk nanjo in tudi njeni teti in mami da sem všeč! Pri tem je vrgla na me tak poželjiv pogled, da sem se kar premaknil na sedežu. O njej da se marsikaj govori, koliko je imela opraviti s tem ali onim, resnica je pa le, da so včasih nekoliko pokrokali. Več pa nič! Niti objeti se ni nikoli dala nikomur, kaj šele poljubiti! Sploh da je doslej sovražila moške, ker je sodila, da so vsi packe, v meni pa vidi tako oreačastno izjemo, da bi bilo kar škoda za mene, če bi me ne dobilo dekle, ki bi me ljubilo iz vsega srca, takorekoč z dušo in telesom, krvo in mesom! Za tak kompliment sem se moral prav iskreno zahvaliti in to tembolj, ker je Fani znova vrgla na me strašansko poželjiv pogled.

Ker se ji je zdelo, da je bojno polje na tej strani obdelano za prvo silo, prešla je na drugo stran. Jela je bahati, da sem se moral naravnost čuditi njeni zgovornosti. Starši so

bogati, stric je bogat, teta je bogata, brat ima hišo, ona bo pa podedovala vse kot edina hči, edina sestra in edina nečakinja (preje je pa kvasila o bratrancu in sestrični!). Doma že pripravljajo za njeno balo. Mati njena da je prepričana, da se Fani cmoži v dobrih dveh letih, ker ji je bilo prorokovano tako. Vzela da bo železniškega uradnika, precej ko ta službo dobi. »Kaj pa boste vi postali, g. Pohlin, ko skončate gimnazijo?« vprašala je kot mimogrede.

Ker sem bil poreden, sem odgovoril:

»Za železnico mi ni bilo nikdar nič!«

Dekletu se je kar mnilo storilo pri tem mojem izreku in zatrjevala mi je, da ni boljše službe na svetu, kakor je ona železniškega uradnika. Posebno jaz bi hitro avanziral, ker bi mi šla na roke ona in njeni starši, ki so znani z vsemi velikimi gospodi pri direkciji. Naj se sprijaznim z mislijo, da je železniški uradnik prav tako vse časti vreden in dostojen človek, kot kak profesor ali doktor.

Svojemu idealu sem pojasnil, da železniški uradnik v mojih očeh še ni bil nikoli manj spoštovan gospod od profesorja ali doktorja. Nasprotno: vedno sem ga nad vse čislal, dočim sem o marsikakem profesorju

tamkašnje sodišče pouči, da velja sedma božja zapoved »ne kradi!« tu-di za krščansko katoliške mladeniče.

Sokoli in čuki.

Lep, krasen dan je bil preteklo nedeljo, kakor da bi ga bil bog ustvaril. S sinjemodrega neba je pripekalo solnce, da so celo ptice bežale v sen-co in odpirale kljune od vročine. Pri Gorjaneu pod Smreko je bilo vse živo: bili so čuki, ki so si s potoki vina in piva gasili neznansko svojo žejo. Na cesti se je pojavila mala meglica, zapazilo jo je bistro oko oberčuka. Kmalu so se pojavile konture in v daljavi so zažarele rdeče srajce. »Ab-taht« je zakričal oberčuk, »Voru z Vrhniške mašera!« Čuki so pustili svoje vrče in litre in se postavili v red, držeč v pozdrav roke ob čepicah. Še en trenotek in mimo so korakali ponosno, ne da bi čukom privoščili le enega pogleda, Sokoli iz Notranjih goric. Homerjevo pero bi morali imeti, da bi mogli opisati dolge no-sove, s katerimi so se vračali čuki k polnim svojim vrčem in litrom.

»Družba sv. Cirila in Metoda« zopet dedič?

S Štajerskega nam piše prijatelj našega lista: Tu med nami živi skro-men rodoljub, znan le malokomu. Ži-vi popolnoma zase, z ostalim svetom pa je v zvezi samo v toliko, v kolikor čita slovenske časopise. Mož je pre-cej premožen. Kakor sem izvedel od povsem zanesljive strani, je pred nedavnim časom napravil oporoko, v kateri je postavil glavnega dediča — »Družbo sv. Cirila in Metoda«. Dedščina bo baje znašala par sto ti-soč kron. Ker se mi je to diskretno zaupalo, seveda ne smem imenovati imena. — Z veseljem beležimo to vest, ker je z njo dokazano, da na-rodna požrtvovalnost med Slovenci še ni izumrla in da ljubezni do naše šolske družbe niso mogli izpodkopati nobeni klerikalni napadi.

Strela zopet na delu.

Včeraj popoldne so nagloma za-temneli oblaki in dež se je ulil kakor iz škafa. Med naličvom je tresčilo v Židanovo, po dom. Ahčinovo hišo, na Selu. Pogorela je streha z odrom, ka-kor tudi žito, drva in seno, katero je bilo v podstrešju. Na pomoč so prišli gasilci iz Most, Ljubljane, Šte-fanje vasi in vojaki žrebčarji in sani-tetni vojaki. Ko bi gasilci ognja ne bili lokalizovali, bi se bil nedvomno razširil tudi na sosednja poslopja. Koliko ima Židan škode, nam še ni znano. To je v kratkem na Selu že drugi požar, katerega je zanetila strela. Židanu samemu pa je bil pred kakimi tremi leti tudi ogenj vpepelil hlev.

Potrjena učna knjiga.

Naučno ministrstvo je z razpi-som od dne 14. julija 1910, št. 28.990,

dvomil, da bi se mu morala izkazo-vati ona čast, kolikor je zahteva ne-kateri zastopnik tega stanu, pri tem pa kaže prav hribovsko oliko na-pram podrejenim dijakom. Z ozirom na prijateljske razmere pa, ki so za-vladale med nama, to je med menoj in Fani, sem obljubil, da bom pro-učeval vprašanje, če se ne bi ostro začrtana pot moje prihodnosti dala zasukati tako, da bi se posvetil lepe-mu stanu železniškega uradnika.

Fani me je hvaležno pogledala. tako hvaležno, kot ribič ribo, ki jo je po dolgem brezuspešnem lovu zagle-dal tik pred seboj v vodi in upa, da jo bo zagotovo ujel.

Tako sva kramljala z mojo pri-jateljico. Kakor mi je bila sprva družba naravnost neslana, tako mi je postala sčasoma interesantna. In-teressantna zato, ker sem se smejal v sreu, videč, kako si dekle prizadeva pridobiti me zase. Za me je bila ta-ka ljubezen vedno najbolj zanimiva, kajpak, ko mi je bilo dovolj, sem pa raztrgal s sirovo silo vse vezi in mreže, ki so se tekom časa zavile okrog mene.

Prisedel sem bližje dekletu. Ker sem uvidel, da je pripraven čas za krepko podkrepitev ljubezenskih odnošajev med menoj in Fani, storil sem, kar sem storil že tolikokrat — drugod seveda nekoliko po daljšem

podelilo prof. Juvančičevi »Učni knjigi francoskega jezika za srednje in njim sorodne šole« splošno apro-bacijo.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Govoriti ne zna slovensko, samo zmerjati. Dimnikarski pomočnik Maks Seidl iz Konjic je stal včeraj pred okrajnim sodiščem zaradi pre-stopka žaljenja časti. Pokazalo se je, da sicer neče znati slovensko, zna pa prav dobro po slovensko zmerjati. Seidl za dimnikarsko obrt nima kon-cesije. Vkljub temu pa hodi »fušat« po Predovičevem selu. Dne 20. pr. m. ga je srečal na Selu dimnikarski po-močnik Žebre. Seidl se je z njim spu-stil v pogovor in je o dimnikarskem mojstru K. dejal, da je slepar, falot, baraba in kar je še takih lepih na-slovov. K. ga je sicer tožil, toda sod-nik Seidla ni mogel obsoditi. Sodnik je sicer smatral za dokazano, da je Seidl rabil one besede, toda, ker je bil navzoč samo Žebre, je moral Seidla oprostiti.

Dragonci v nevarnosti. »Kaj se je vendar zgodilo?« — bo dejal mor-da marsikdo, ko bo bral ta zagonetni naslov. »Ali so jim morda primešali v pivo ciankali? Ali je morda kak anarhist tresčil med nje bombo? Ali pa jim je morda grozil z nabrušenim handžarjem?« Nič tako hudega, lju-bi moj, potolaži se, ne prvo ne dru-go in tudi ne tretje, ampak hlapec Janez Perko bi bil kmalu povozil ce-lo dragonsko patroljo v Šiški. Tista patrolja je štela 3 častnike in pet mož. Počasi so jezdili zadnjič enkrat iz Št. Vida v Ljubljano — prav po-časi, kajti v Šiški jih je dohitel s svojim vozom hlapec Janez Perko. Rad bi peljal naprej, toda dragonci so bili zavzeli celo cesto in niso na-prej pustili nikogar. In takrat se je zgodilo, da je voz Perkov nekoliko butnil ob zadnji konec dragonskega konja. Za to strahovito pregreho se bo Perko pokoril 24 ur v zaporu. — Vesel naj bo Perko, da se ta usodna dogodnina ni zgodila ob drugi pri-liki in boga naj prav lepo zahvali.

Razne stvari.

* Aristokratsko igralnico raz-krili. V Rimu so razkrili aristokrat-sko igralnico. Igralci so ušli po ne-kih skrivnih stopnicah. Imejtelja lokala za hazardne igre, advokata Cosenzo, so aretirali, ravno tako nje-govo ženo in šest igralcev. Hči tega advokata je bila zaročena z nečakom kardinala Vanutellija, vendar pa ni prišlo do poroke, ker je bil njen oče na jako slabem glaslu.

* Duhovnik izstopil iz katoliške cerkve. Duhovnik Vokaun v Bud-jejevicah je izstopil iz katoliške cer-kve ter se poročil.

znanju —: prijel sem za desnico de-vicio, z drugo roko jo objel okrog pa-su, gledal kar škiljasto - ljubeznivo v njene oči, potem pa saj veste, da pride, kar mora priti: ustnice se str-nejo z ustnicami. Tudi pri nama se je tako zgodilo in sicer po vseh pred-pisanih pravihlikah zaljubljen-cev. Ta pravila določajo med drugim, da se ne sme cmokniti pri tem plem-nitem okusu ljubezni, ampak da se naj ves akt izvrši mirnim potom, ker je potem okus veliko večji, kar je vsekakor za utrditev ljubezenskih žilic velik prispevek. Pri poljubova-nju emakajo baje samo kuharice, to pa iz neke takorekoč prirojene nava-de iz kuhinje. Ravno tako so, kakor sem zvedel od prijatelja, starejši za-ljubljenici in zaljubljenke pravi emo-kavzarji in cmokavzarice pri medse-bojni delitvi poljubov. Pri teh je namreč srce že izžito, torej prazno in dobi se, kakor mi je zatrjeval do-tični prijatelj, celo slučaj, da tak cmokavzar ali cmokavzarica tudi z jezikom nekoliko podeluje med ust-nicami svoje ljubezni. To sicer ni bogve kako apetitno, posebno če je ljubitelj ali ljubiteljica kak šnopsar ali šnopsarica, ali pa če ima veliko prijateljstvo s čebulo in česnom, ima pa svoj pomen in pomen kot poljub sploh, ki je vprašanje, če je neka druga stvar popolnoma v redu. (Dalje prihajajo.)

* Deklica agorela. Iz Stanislava poročajo: V predmestju Knihinu je šla hči trgovca Janeza Robingerja z gorečo svečo v klet. Deklica je prišla preblizu sodu, napolnjenem z benci-nom, ki se je vsled tega užgal. Naen-krat je bila dekllica vsa v ognju. Vsled vpitja nesrečne deklice so pri-biteli starši in trgovski nastavljenici v klet, kjer so pa našli dekllico mrtvo in popolnoma sežgano.

* Primanje umirajočega moril-ca. Iz Frankobroda poročajo: Pozno se je pojasnil nek umor, ki se je zgod-il pred 21 leti v frankobrodskem gozdu in katerega žrtev je bil mest-ni uradnik Elsner. Policija je dobila od nekoga, ki je bil na smrtni poste-lji, pismo, v katerem se označuje kot morilca ter naznanja svoje pomoč-nike. Na morilca je baje vplivala ne-ka ženska, s katero je imel Elzner ljubavno razmerje.

* Počakšen umor žene. 32letni natakak Zeuch v Gradcu se je včeraj na cesti sešel s svojo ženo, ki je bila že dalj časa ločena od njega. Prijel jo je za roko ter zavpil: »Pojdi z menoj, sicer te umorim!« Takej na to jo je sunil z nožem v prsa. K sreči je imela pa steznik. Vsled tega je bila le lahko ranjena. Napadalec so aretirali. Vzrok ljubosumnost.

* Rodbinska drama. Filijalka gališke deželne banke v Kutiji, je iz-gubila vsled goljufij nekega ubegle-ga eskompterja čez 100.000 K. Zaradi tega so poklicali na odgovor ravna-telja filialke. To ga je tako razžalo-stilo, da se je ustrelil. Njegova žena si je prerežala vrat ter se bori s smrtjo.

* Roparska tolpa pri Berolinu. Zaradi roparskega napada na mež-narja v Friedenau pri Berolinu so pri-jeli 20letnega Karla Mohra, ki je bil poglavar roparske tolpe, ki je v zadnjem času izvršila več napadov. Vsa tolpa je bila oborožena in je ime-la vse vlomilske priprave. Vsi člani so morali svoj plen izročiti pogla-varju, ki ga je potem razdelil. Tudi dva druga člana so aretirali.

* Ameriški bokser Johnson pride v Evropo. Iz Novega Yorka poročajo: Zamorec Johnson pride koncem septembra s svojim impresarijem za več mesecev v Evropo. V vseh več-jih mestih se bo boril. Začel bo v Španiji. Samo tam niso nič kaj pri-jazni črnecem — morda so ga pa po-klicali.

* Zastrupljenje vsled pokvarje-nih klobas. V Langenbergu pri Lip-skem je zbolelo petdeset ljudi vsled zavžitja pokvarjenih klobas. Neka gospa je že umrla. Iz tega slučaja je razvidno, kako dobro je revidirati od časa do časa izdelovalce klobas in kakšne grozne posledice lahko nasta-nejo vsled lahkomišelnosti takega iz-delovalca. Tudi v Ljubljani je bil, kakor znano, pred nedavnim časom kaznovan Andretto zaradi istega pregreška.

Za kratek čas.

Majhna razlika.

»Kaka razlika pa je med bogom in žandarmerijo?«

»Bog je vsegaveden, žandarme-rija pa hoče vse vedeti.«

Indajatelj in odgovorni urednik:
Risto Pastoslemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 6. avgusta. Včeraj so vz-bujale splošno pozornost akcije »Län-derbanke«, katere so se zlasti iz Bu-dimpešte močno zahtevale. Radi tega se je njih kurz zopet dvignil. O vzro-kih krožijo najrazličnejše vesti. Med drugim se trdi tudi, da bo Län-der-banka igrala veliko vlogo pri najet-ju 560 milijonskega ogrskega posoj-la. Resnica pa je le, da se sme prič-a-kovati pri akcijah »Länderbanke« letos 28 K dividende in poučeni kro-gi trdijo tudi, da gre poleg tega tudi za neko veliko špekulativno akcijo, ki izvira iz Ogrske. Ogrske kreditke, akcije ogrskih elektricitetnih naprav in akcije državnih železnic zaznamu-jejo zopet stopajevanje. V informi-ranih krogih se trdi, da se ima to pri-pisovati prodaji domene na Ogrskem.

ki je last državnih železnic. Na vče-rajšnji borzi je bil v splošnem boljši trg, 3% prioritete južne železnice so zopet pridobile na kurzu. Sicer je bi-la tendenca vstrajna. Rente so mirne.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi današnje borze 5. avgusta 1910.

Matematični posojili.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93.60	93.80
4 1/2% srebrna renta	97.55	97.75
4% avstr. krona renta	93.55	93.75
4% ogr.	91.75	91.95
4% kranjsko deželno posojilo	95.50	96.50
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—
Srečke.		
Srečke iz 1. 1860 1/2	232.—	238.—
" " 1864	324.—	330.—
" " tiske	155.—	161.—
" " zemeljske I. izdaje	298.50	304.50
" " " II.	278.75	284.75
" " ogrske hipotečne	248.25	254.25
" " dun. komunalne	531.—	541.—
" " avstr. kreditne	525.—	535.—
" " ljubljanske	85.50	91.50
" " avstr. rdeč. križa	63.25	67.25
" " ogr.	38.15	42.15
" " bazilika	29.—	33.—
" " turške	256.75	257.75
Dolgoro.		
Ljubljanske kreditne banke	445.—	445.50
Avstr. kreditnega zavoda	668.—	669.—
Dunajske bančne družbe	547.50	548.50
Južne železnice	109.50	110.50
Državne železnice	741.75	742.75
Alpine-Montan	741.75	742.75
Češke sladkorne družbe	252.—	255.80
Živnostenske banke	263.—	264.—
Valuta.		
Cekini	11.36	11.38
Marke	117.42	117.62
Franki	95.30	95.40
Lire	94.65	94.85
Rubli	253.—	254.—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 5. avgusta 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9.48
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	9.80
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7.10
Koruzna za avgust 1910	za 50 kg	5.75
Koruzna za maj 1911	za 50 kg	5.78
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7.20

Efektiv.

Mirneje.

Za letovičarje.

V najem se da takoj za zelo nizko ceno majhna vila s 4 sobami in pri-tiklinami v Lescah na Gorenjskem št. 54. — Pojasnila daje Franica Prosen, istotam. 82

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetju Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron.

2073

V Študentovskih ulicah.

Ljubljanska povest.
Spisal Fr. Remec.

Cena K 1.50, eleg. vez. K 2.50,
s pošto 20 v. več.

Ustrezaje mnogostranskim željam, je podpisano založništvo izdalo ta krasni roman, ki ga je občinstvo z naj-večjim veseljem čitalo, ko je izhajal v podlistku »Slov. Naroda«. Dejanje, zajeto iz domačega življenja, je jako zanimivo in se razvija v ginljivih in veselih, vedno interesantnih prizorih do pretresljivega konca. V Štu-dentovskih ulicah je lju-bezenski roman, ki je spisan po resničnem dogodku in ima zgodovinsko ozadje.

»Narodna knjigarna«
v Ljubljani.

Eng. Franchetti
v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,
nasproti kavarne „Evropa“
priporoča svojo elegantno in higijenično
urejeno
brivnico
in prodajo raznih dišav in kozmetičnih predmetov.
Svoji h svojimi!

Lepo stanovanje

v I. nadstropju, na vogalu Kongres-
nega trga in Vegove ulice št. 5, s 5
sobami, balkonom in vsemi pripadki
se odda: 1. novembra t. l.
Povpraša se pri g. dr. Žerjavu v isti
hiši od 1/2 1.—1/2 2. popoldne ali pa
v pisarni zveze slov. zadrug.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 23.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59
obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pre-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000
Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacije ali pa po
5 1/4 % brez amortizacije; na menice po 6 %.
Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.
URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.
Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kot: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom
Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.
Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Eskomtira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.
Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v združni
pisarni.
Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica: | Stritarjeva ulica št. 2. | Rezervni zaklad: |
K 5.000.000.— | Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po | K 450.000.—
4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzih.
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki »SLAVIJA«.
Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje
generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«
Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!
Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

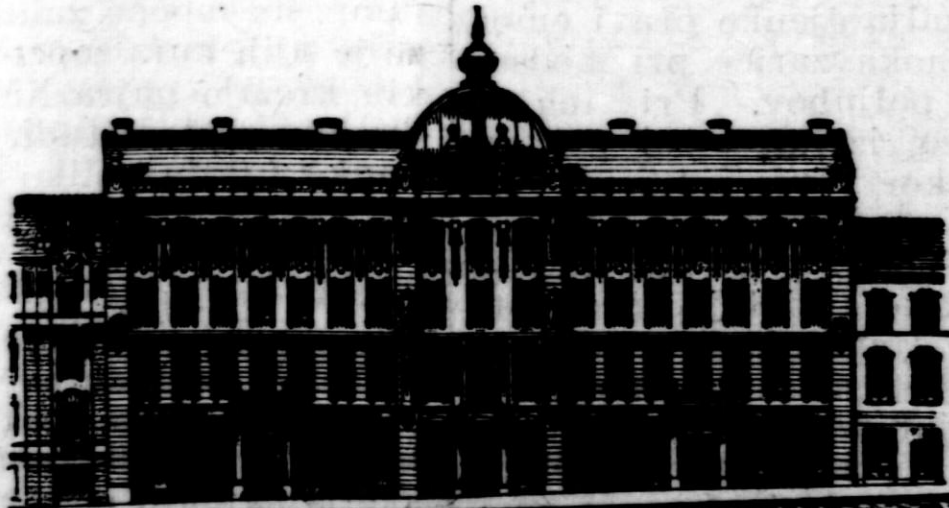
∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, **izključena**
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 % obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.
Za varčevanje ima vpeljane lične **domače**
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa **kreditno društvo.**